

قانون موافقتنامه همکاری‌های علوم و فناوری بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت جمهوری هند

ماده واحده - موافقتنامه همکاری‌های علوم و فناوری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند مشتمل بر یک مقدمه و ده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری‌های علوم و فناوری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند (که از این پس طرفین خوانده می‌شوند)؛ با یادآوری یادداشت تفاهم همکاری در زمینه علوم و فناوری که طی بازدید نخست‌وزیر هند از جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳۷۲.۶.۳۱ (۲۲ سپتامبر ۱۹۹۳) در تهران به امضاء رسیده است؛ همچنین با اشاره به اولین نشست گروه کاری مشترک که به عنوان پیگیری پیشنهادات ارائه شده در هشتمین نشست کمیسیون مشترک ایران و هند که در تاریخ ۱۳۷۴.۹.۳۰ تا ۱۳۷۴.۱۰.۱ (۲۲ - ۲۱ دسامبر ۱۹۹۶) تشکیل شد؛ با علم به این مطلب که اعلامیه مشترک همکاری‌های علمی و فناوری در سطح وزارتخانه‌ای در تهران در تاریخ ۱۳۸۱.۸.۱۷ (۸ نوامبر ۲۰۰۲) امضاء شد؛ با تمایل به انعقاد موافقتنامه بین‌الدولی در زمینه همکاری‌های علوم و فناوری؛ به شرح زیر موافقت نموده‌اند:

ماده ۱ - طرفین سطح همکاری‌ها در زمینه علوم و فناوری بین طرفین را بر مبنای برابری و منافع متقابل ارتقاء خواهند بخشید و با توافق دوجانبه زمینه‌های مطلوب چنین همکاری‌هایی را با در نظر گرفتن تجارب دانشمندان، دانشگاهیان و متخصصین فناوری کشورشان (که از این پس «کارشناسان» خوانده می‌شوند) و همچنین امکانات و فرصت‌های موجود و قابل دسترسی تعیین خواهند نمود. زمینه‌های زیر به عنوان گام‌های آغازین این همکاری مورد توافق قرار گرفتند:

الف - فناوری ارتباطات و اطلاعات

ب - انرژی

پ - فناوری صنعتی

ت - محیط زیست

ث - تحقیقات مواد اولیه دارویی

ج - فناوری غذایی

چ - توسعه پایدار

ح - فناوری اطلاعات

خ - بیوتکنولوژی

د - یا سایر زمینه‌هایی که با مشاوره متقابل طرفین معین می‌شود.

ماده ۲ - همکاری‌های بین طرفین در زمینه‌های علوم و فناوری از طریق موارد زیر محقق می‌شود:

الف - بازدیدها و تبادل کارشناسان

ب - برگزاری هم‌اندیشی‌ها (سمینارها) و کارگاه‌های علمی و فناوری مشترک.

پ - آموزش کارکنان علمی و فناوری

ت - راه‌اندازی طرح‌های مشترک در زمینه علوم و فناوری

ث - تبادل اطلاعات و اسناد علمی و فناوری

ج - همکاری و تبادل تجربیات مربوط به ساختارهای علوم و فناوری

چ - همکاری و تبادل تجارب در زمینه پیشگامی و پیشرفت زنان و فناوری در مناطق

روستایی.

ح - و سایر موارد همکاری‌های علمی و فناوری که ممکن است به طور متقابل مورد توافق

قرار گیرد.

ماده ۳ - طرفین سطح همکاری بین سازمانها، نهادها و مؤسسات علوم و فناوری خود را

ارتقاء خواهند بخشید و در صورت نیاز در چارچوب این موافقتنامه پروتکلها

یا قراردادهای مناسب را منعقد خواهند نمود.

ماده ۴ - اهداف این موافقتنامه از طریق اجرای برنامه‌های همکاری که هر از گاهی بین

طرفین به امضاء می‌رسد، تأمین می‌شود. چنین برنامه‌هایی موضوع، طیف و شکل همکاری،

طول مدت بازدید کارشناسان و شرایط مالی را تعیین و تبیین می‌کند.

مسئولیت اجرای این موافقتنامه به عهده وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دولت جمهوری

اسلامی ایران و وزارت علوم و فناوری دولت جمهوری هند می‌باشد.

ماده ۵ - طرفین به منظور نیل به اهداف این موافقتنامه کار گروه (کمیته)

مشترک همکاری‌های علوم و فناوری (که از این پس «کار گروه (کمیته)» خوانده

می‌شود) را ایجاد خواهند کرد. این کار گروه (کمیته) به صورت متناوب در تهران و

دهلی نو در تاریخ‌هایی که از طریق مجاری دیپلماتیک تأیید می‌شود تشکیل جلسه خواهد

داد.

شرح وظایف این کار گروه (کمیته) به شرح زیر می‌باشد:

الف - بررسی جوانب سیاست‌های مربوط به اجرای این موافقتنامه،

ب - تعیین زمینه‌های منافع متقابل و تدوین برنامه‌های همکاری برای دوره‌های مشخص

زمانی براساس اولویت منافع طرفین،

پ - پیگیری روند پیشرفت اجرای این موافقتنامه،

ت - ارائه پیشنهاد اقدامات مشخص و خاص به طرفین به منظور ارتقاء و تقویت طیف و

کیفیت همکاری‌ها به موجب این موافقتنامه.

تماسها و مراودات مربوط به کارکردها و وظایف این کار گروه (کمیته) طی

دوره‌های بین جلسات، از طریق مجاری دیپلماتیک انجام خواهد شد.

ماده ۶ - هزینه‌های سفر بین دو کشور از جمله بیمه کارشناسان توسط

کشور اعزام‌کننده تأمین می‌شود، در حالی که هزینه‌های سفر داخلی و اقامت محلی

براساس شرایط مورد توافق متقابل بین طرفین، توسط کشور میزبان تقبل می‌شود.

ماده ۷ - کارشناسان و سایر افرادی که از کشور طرف دیگر بازدید می‌کنند، در طی مدت

اقامت خود در آن کشور مشمول قوانین و مقررات جاری آن کشور خواهند بود و از کلیه مساعدتها و تسهیلات در جهت اجرای وظایف محوله به آنها طبق مفاد این موافقتنامه بهره‌مند خواهند شد.

ماده ۸ - این موافقتنامه با توافق متقابل کتبی طرفین قابل اصلاح یا تغییر می‌باشد.

ماده ۹ - کلیه مسائلی که ممکن است در رابطه با اجرا یا تفسیر این موافقتنامه حادث شود، از طریق مجاری دیپلماتیک و مذاکره بین طرفین حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - این موافقتنامه در تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه مبنی بر این که هر دو طرف الزامات قانون اساسی خود را برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند لازم‌الاجراء خواهد شد و برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد و پس از مدت مزبور، خود به خود برای دوره‌های پنج ساله دیگر تمدید خواهد شد، مگر آن که یکی از طرفین حداقل شش ماه قبل از خاتمه دوره مزبور با ارسال اطلاعیه‌ای به طرف دیگر تمایل خود را نسبت به فسخ آن اعلام کند.

در تأیید مراتب فوق، نمایندگان ذی‌ربط طرفین، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تاریخ پنجم بهمن ماه ۱۳۸۱ مطابق با بیست و پنجم ژانویه ۲۰۰۳ در دو نسخه به زبانهای فارسی، هندی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی نسخه‌ها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت وجود هرگونه ابهام در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری هند

دکتر مصطفی معین دکتر مولی منوهار جوشی

وزیر علوم، تحقیقات و فناوری وزیر علوم و فناوری

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و ده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دومجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲.۱۱.۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده‌است.

چاپ قانون 